

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea

Str. General Magheru nr. 17
Râmnicu Vâlcea
Tel : +0250 737777
Fax : +0250 737620
e-mail : date.valcea.vl@mfinante.ro

DECIZIA nr. X din 18.X. 2010

privind modul de soluționare a contestației formulate de domnul X din Rm. Valcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. X/18.X.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Activitatea de Inspectie Fiscala Valcea cu adresa nr. X/ 25.X.2010 asupra contestației formulate de dl X înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. X/18.X.2010.

Contestația are ca obiect suma de **X lei** stabilită prin Decizia de impunere nr. X/17.X.2010 și Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. X/17.X.2010, anexă la aceasta, comunicate la data de 17.X.2010, în temeiul dispozițiilor art.44 alin (2) din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscala, reprezentand:

- taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar X lei;
- accesorii aferente taxei pe valoare adăugată X lei.

Contestația este semnată de dl. Popolan Gheorghe Valeriu în nume propriu.

Petentul a respectat termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.(1) din OG nr.92/2003, republicată la data de 31.07.2007, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a din OG 92/ 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de dl. X înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. X/18.X.2010 pentru suma de **X lei**.

Procedura legală fiind îndeplinită s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

Petentul contestă Decizia de impunere nr. X/17.X.2010 și Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. X/ 17.X.2010, anexă la aceasta, pe care le considera nelegale, motivând următoarele :

Atat prin Decizia de impunere, cat si prin Raportul de inspecție fiscala, organul fiscal face o aplicare gresita a dispozițiilor legale.

Pentru a ajunge la aceasta concluzie, organul fiscal a apreciat ca sunt aplicabile dispozitiile art.125 ^1, 127 (1), (2) , (9) si (10) si art.126, 128 (1) , art.141, art. 152 (1) si (2) din Codul Fiscal.

Petentul sustine ca retinerile organului fiscal sunt gresite intrucat nu se incadreaza in dispozitiile Codului fiscal si prin urmare nu datoreaza vreo suma bugetului de stat de orice natura ar fi aceasta, ca urmare a vanzarilor pe care le-a efectuat.

Mai mult, fata de dispozitiile art.127 alin (1) si (2) din Codul Fiscal, petentul arata ca nici el nici ceilalti coproprietari nu poate fi considerat persoana impozabila si nici ca desfasoara activitate economica intrucat nu sunt nici comercianti, producatori sau prestatori de servicii si nici nu au desfasurat activitate de exploatare a bunurilor corporale sau necorporale.

Petentul mentioneaza ca organul fiscal a procedat la interpretarea gresita a dispozitiilor legii, intr-o maniera proprie, doar cu scopul de a colecta sume suplimentare la bugetul de stat si mai mult decat atat, acesta nu si-a indeplinit nici rolul activ de indrumare instituit de art.7, alin.(5) din Codul de procedura fiscala.

Petentul mai sustine ca nu avea obligatia de a se declara platitor de TVA, dar in eventualitatea in care se va constata ca avea aceasta obligatie, organul fiscal avea obligatia de a respecta dispozitiile art.147 Cod Fiscal in ceea ce priveste dreptul de deducere .

In acest sens, petentul arata ca in cuprinsul deciziei, se mentioneaza ca desi a prezentat documente cu taxa pe valoare adaugata ce putea fi dedusa, organul de control nu le-a luat in considerare.

In concluzie, petentul solicita admiterea contestatiei formulate, anulara actelor atacate cu consecinta exonerarii sale de la plata sumelor stabilite in cuprinsul acesteia.

B. Din actul administrativ fiscal contestat rezultă următoarele:

Ca urmare a Deciziei nr. X din 06.X.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea privind modul de soluționare a contestației formulată de X, echipa de inspecție fiscală a efectuat reverificarea taxei pe valoare adăugată pentru suma totală de X lei reprezentând : TVA în sumă de X lei și accesorii aferente în sumă de X lei.

Astfel, Activitatea de Inspecție Fiscală Vâlcea a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală **nr. X/17.X.2010** și Raportul de inspecție fiscală nr. X din 17.X.2010, anexă la aceasta, din care rezultă următoarele :

Taxa pe valoare adaugata a fost verificata in temeiul dispozitiilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si ale HGR 44/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, constatându-se următoarele :

Din analiza efectuată asupra documentelor existente la dosarul fiscal gestionat de organul fiscal teritorial, respectiv Administratia Finantelor Publice Rm. Valcea au rezultat următoarele aspecte :

In perioada 01.X.2006 - 30.X.2009 dl. X a realizat venituri din vanzarea de bunuri imobile, prezentadu-se in acest sens, 8 contracte de vanzare/cumparare incheiate in aceasta perioada in valoare de X lei, dupa cum urmeaza:

- 5 contracte au ca vanzator pe dl X - personal, X, prin mandatar X si X,
- contractul avand incheierea de autentificare nr.X/04.X.2008 are ca vanzatori pe cele trei persoane mentionate anterior,
- contractul avand incheierea de autentificare nr.X/20.X.2007 are ca vanzatori pe X in nume propriu si pe X si X prin mandatar X,

- contractul având încheierea de autentificare nr.X/06.X.2007 are ca vânzatori pe X și X.

La stabilirea plafonului prevăzut de art.152, alin.(1) și (2) din Legea nr.571/2003, privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru X s-a procedat la împărțirea sumelor obținute din vânzarea imobilelor deținute în coproprietate.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că întrucât dl.X a depășit plafonul pentru înregistrarea în scopuri de TVA în cursul lunii X 2008, acesta trebuia să se înregistreze în scopuri de TVA începând cu data de 01.X.2008.

Pentru tranzacțiile în valoare de X lei, efectuate ulterior datei de 01.X.2008 când acesta trebuia să se înregistreze în scopuri de TVA, dl. X datorează taxa pe valoare adăugată în suma de **X lei**.

Taxa datorată de X lei a fost calculată de inspecția fiscală prin aplicarea procedurii sutei mărite în conformitate cu prevederile pct. 23. alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr.571/2003, privind codul fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nevirarea în termen a TVA datorată, constatăată pentru perioada verificată au fost calculate **majorări de întârziere, pentru perioada 26.X.2008 – 30.X.2010** conform prevederilor art.119 și art.120, alin.(1) și (7) din OG 92/2003, privind codul de procedură fiscală, în suma totală de **X lei**.

II. Luând în considerare constatările organului de control, motivațiile invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă suma totală de **X lei, reprezentând taxa pe valoare adăugată și accesorii aferente** este legal datorată de domnul X din Rm. Valcea.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Valcea se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care în decizia de impunere contestată, pentru TVA și accesoriile aferente nu este prezentat concis textul de lege corespunzător actelor normative și a articolelor menționate.

În fapt, în perioada 01.X.2006 - 30.X.2009 dl. X a realizat venituri din vânzarea de bunuri imobiliare.

Din analiza efectuată asupra documentelor prezentate, respectiv contractele de vânzare cumpărare autentificate de notariatele publice la care acestea au fost încheiate, s-a constatat că 5 contracte de vânzare cumpărare sunt încheiate sub numele domnului X - personal, X, prin mandatar X și X, contractul având încheierea de autentificare nr.X/04.X.2008 are ca vânzatori pe cele trei persoane menționate anterior, contractul având încheierea de autentificare nr.X/20.X.2007 are ca vânzatori pe X în nume propriu și pe X și X prin mandatar X, iar contractul având încheierea de autentificare nr.X/06.X.2007 are ca vânzatori pe X și X.

Valoarea totală de tranzacționare a celor 7 imobile la care coproprietari sunt X, X și X este de X lei, iar valoarea imobilului la care coproprietari sunt X și X este de X lei.

În perioada 01.X.2006 - 30.X.2009, soții X și X și respectiv dl. X au efectuat 7 tranzacții imobiliare cu locuințe și terenuri în valoare totală de **X lei**.

Pentru stabilirea plafonului de scutire prevăzut la art.152, alin.(1) și (2) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, echipa de inspecție fiscală a procedat la împărțirea sumelor obținute din vânzarea imobilelor deținute în coproprietate.

Avand in vedere faptul ca in cursul lunii X 2008, valoarea tranzactiilor efectuate de catre dl. X, in suma de X lei, a depasit plafonul de 35.000 euro, respectiv 119.000 lei, acesta trebuia sa se inregistreze ca platitoare de TVA incepand cu data de 01.X.2008.

Astfel, pentru tranzactiile in suma de X lei, efectuate ulterior datei de la care dl.X trebuia sa se inregistreze in scopuri de TVA, respectiv 01.X.2008, echipa de inspectie fiscala a stabilit ca acesta datoreaza TVA in suma de X lei.

Taxa pe valoare adăugată datorată în sumă de X lei a fost calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare (X lei x 19/ 119x100), intrucât tranzacțiile au fost efectuate prin contracte de vânzare-cumpărare autentificate notarial, beneficiarii fiind persoane fizice, iar prețul convenit a fost cel final.

Pentru nevirarea in termen a TVA datorată au fost calculate pentru perioada 25.X.2008 - 30.X.2010, majorări de întârziere in sumă totală de X lei.

In decizia de impunere nr.X/17.X.2010, privind obligatiile fiscale suplimentare de plata, ce reprezinta titlu de creanta susceptibil de a fi contestat, pentru debitul suplimentar in suma totala de X lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata si accesorii aferente, la punctul 3.1.2 "Temeiul de drept" sunt mentionate " art.127, alin.(1) si (2), art.126, alin.(1), lit.a), b), c) si d), art.152, alin.(1) si (2), art.140, alin.(1) si art.156¹, alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare", pct.66, alin.(2), pct.61, alin.(1), pct.62, alin.(1) si alin.(2), lit.a) si pct.23, alin.(2) din HG nr.44 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si art.119, alin.(1) si art.120, alin.(1) si alin.(7) din OG 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, fara a fi precizat insa **textul de lege prevazut de fiecare articol si alineat in parte, valabil pentru perioada respectiva.**

În drept, art. 43, alin. (2), lit. e) si f) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala precizeaza elementele obligatorii pe care actul administrativ fiscal trebuie să le contina, astfel :

“ Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente :[...]

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept; [...]"

În acest sens, OMEF nr.149/2007 privind aprobarea formularului "Decizie de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente în mod individual si/sau într-o forma de asociere", modificat la data de 27.08.2007 de Ordinul 1046, la Anexa 5 - Instrucțiuni de completare a formularului "*Decizie de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente în mod individual si/sau într-o forma de asociere*" precizează :

"Punctul 3.1.2: se va înscrie detaliat si clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevazute de lege, cu prezentarea concisa a textului de lege pentru cazul constatat. Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligatia fiscala principala, cât si pentru accesorii calculate la aceasta."

Potrivit prevederilor legale invocate anterior, se reține că în decizia de impunere contestata, pentru debitul suplimentar reprezentand taxa pe valoarea adaugata, cat si pentru accesorii calculate la aceasta, trebuie înscris actul normativ, articolul, celelalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisa a textului de lege, atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesorii calculate pentru aceasta.

Așa cum rezultă din Decizia de impunere nr.X/17.X.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente, la pct. 3.1.2. " Temeiul de drept ", organele de inspectie fiscală nu au prezentat textul de lege corespunzător fiecărui articol și alineat în parte, nici pentru obligația principală de plată nici pentru accesoriile aferente.

Totodată, din actul normativ prezentat anterior, respectiv OMEF nr.149/2007, cu modificările ulterioare, rezultă că în ceea ce privește temeiul de drept, acesta trebuie completat detaliat și în clar, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constatat.

Din cele de mai sus se reține că *organele de inspectie fiscală aveau obligația să precizeze în decizia de impunere contestată, încadrarea operațiunilor economice efectuate de petent, pe articolul de lege încălcat de acesta, cu prezentarea explicită a textului de lege.*

În atare situație, organele de soluționare a contestației rețin că în speta sunt incidente prevederile art. 213 alin.1) și 5) din OG 92/2003, republicată la data de 31.07.2007, privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora : **"1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. [...]"**

5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată ca acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei."

Întrucât prin actul administrativ contestat, respectiv Decizia de impunere nr. X/17.X.2010, organele de inspectie fiscală nu au prezentat textul de lege pentru temeiul de drept invocat, atât pentru debitul principal cât și pentru accesoriile aferente, organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța asupra legalității acestora, motiv pentru care se va dispune aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din OG 92/2003, republicată la data de 31.07.2007, privind Codul de procedură fiscală, prin care se stipulează :

" (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare. [...]"

În concluzie, organele de soluționare a contestației apreciază că necesară desființarea Deciziei de impunere nr.X/17.X.2010, urmând ca Activitatea de inspectie fiscală să emită un nou act administrativ fiscal, potrivit considerențelor reținute anterior în cuprinsul deciziei astfel pronunțate.

Având în vedere considerentele reținute mai sus și în temeiul art.205 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit. a), art.213, alin (1) și (5) și art.216 alin. (3) din OG92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicat la data de 31.07.2007 se:

DECIDE

Desființarea în totalitate a Deciziei de impunere nr. X din 17.X.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Raportului de inspectie fiscală nr. X/17.X.2010, anexa la aceasta, pentru suma totală de **X lei** din care : taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și obligații fiscale accesorii în

sumă de X lei, stabilite pentru domnul X din Râmnicu Vâlcea și refacerea acestora având în vedere considerentele reținute în cuprinsul soluției astfel pronunțate.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,